VLAAMS PARLEMENT

stuk **244** (2009-2010) – Nr. 1
ingediend op 17 november 2009 (2009-2010)

Voorstel van resolutie

van de heren Peter Gysbrechts en Marnic De Meulemeester,
mevrouw Patricia Ceysens en de heer Sven Gatz

betreffende het Vlaams beleid voor een dopingvrije sport

verzendcode: CUL

TOELICHTING

Een streng beleid tegen doping is een basisvoorwaarde voor een eerlijke sport. De schandalen die de sport al meer dan tien jaar teisteren heeft aanleiding gegeven tot grootscheepse internationale mobilisatie rond dopingbestrijding. De oprichting van het Wereld Anti-Doping Agentschap (World Anti-Doping Agency – WADA) is daarin zeer belangrijk geweest, vooral omdat de sportwereld er zijn engagement opneemt op gelijke voet met de nationale overheden. De befaamde WADA-code – en de daarbij horende lijst van verboden producten – gaat uit van de gezondheid van de sporter en van de 'eerlijke competitie'. Alle sporters zouden met andere woorden dezelfde kansen moeten krijgen om met elkaar in competitie te treden, wat het gebruik van 'kunstmatige' prestatieverhogende middelen uitsluit. Als voorloper in de internationale strijd tegen doping heeft Vlaanderen de principes waarop de WADA-code rust in de eigen decreetgeving inzake medisch en ethisch verantwoord sporten overgenomen.

Een effectief dopingbeleid veronderstelt controles buiten competitie, en om die controles mogelijk te maken is het doorgeven van 'whereabouts', zoals voorzien door de WADA-code, nodig. De Code beveelt dan ook terecht strenge straffen aan voor wie driemaal de gevraagde 'whereabouts' niet doorgeeft en/of dopingtests buiten competitie mist. Het is op basis van een strikte interpretatie van die strenge regels dat het Vlaams Doping Tribunaal recent twee Vlaamse topsporters, de tennissers Yanina Wickmayer en Xavier Malisse, heeft veroordeeld tot een jaar schorsing. Beide sporters hebben aangekondigd in beroep te gaan op verschillende fronten.

Deze zeer zware straffen hebben een schokgolf door het Vlaamse sportlandschap gejaagd. Wat echter het meest frappeert, zeker in vergelijking met andere landen in de voorhoede van de strijd tegen doping, is het gebrek aan begeleiding bij en informatie over het respecteren van de regelgeving die de betrokken sporters van de (top)sportadministratie kregen. Een topsportbeleid moet er nochtans voor zorgen dat onze topsporters zo goed mogelijk omkaderd worden om te kunnen presteren. Daar hoort alle mogelijke ondersteuning bij, dus ook informatie over hoe het anti-dopingbeleid werkt, hoe de 'whereabouts' moeten worden doorgegeven via het geïnformatiseerde ADAMS-systeem, eventuele gewijzigde procedures enzovoort. Bovendien blijkt dat de betrokken atleten zich onvoldoende bewust waren van het feit dat drie administratieve vergetelheden een zware straf konden opleveren, en evenmin van het aantal inbreuken dat ze inmiddels achter hun naam hadden staan. Zo kwam het voor dat de notificatie van een vastgestelde inbreuk op de 'whereaboutsregeling' enkel per aangetekende brief naar het thuisadres van de atleet werd gezonden. Wie het nomadenbestaan van toptennissers kent, weet dat die niet noodzakelijk zal worden gelezen.

Op deze punten is het Vlaamse (top)sportbeleid te kort geschoten. Om te vermijden dat gelijkaardige zaken zich nog voordoen, moet de Vlaamse Regering maatregelen treffen. Zo zal het nodig zijn dat de atleet in een inloopperiode van drie maanden, wanneer hij of zij voor het eerst de 'whereabouts' moet doorgeven, specifiek begeleid wordt in het hanteren van het ADAMS-systeem. Ook moet men alle mogelijke communicatiemiddelen (e-mail, sms, telefoon) inzetten om de sporter op de hoogte te stellen van wijzigingen in de procedure of vaststellingen van administratieve fouten. Tenslotte moet het ook mogelijk zijn om de betrokken federatie in te lichten wanneer de sporter in gebreke blijft in het doorgeven van de 'whereabouts' of het voldoen aan een onaangekondigde dopingtest buiten competitie. Als de administratie er niet in slaagt de atleet te bereiken, dan toch wel de federatie die al het mogelijke zal doen om negatieve publiciteit voor zichzelf en haar sport te vermijden.

Peter GYSBRECHTS

Marnic DE MEULEMEESTER

Patricia CEYSENS

Sven GATZ

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement

– gelet op het belang van de strijd tegen doping in het garanderen van een eerlijke sportcompetitie;

– verwijzend naar de WADA-code, die de internationale consensus weerspiegelt over de vorm die de strijd tegen doping moet aannemen, en waarvan de principes door de Vlaamse decreetgeving inzake medisch en ethisch verantwoord sporten werden overgenomen;

– overwegende dat controles buiten competitie een noodzakelijk onderdeel zijn van een geloofwaardig beleid tegen doping, en dat dergelijke controles pas mogelijk zijn door een systeem van 'whereaboutsregistratie';

– overwegende dat het Vlaams topsportbeleid de professionele sporters zo goed mogelijk moet omkaderen en begeleiden zodat zij tot optimale sportprestaties kunnen komen, en dat dat minstens inhoudt dat ze zeer grondig worden ingelicht over de geldende Vlaamse en internationale regelgeving die hun rechten en plichten bepaalt;

– verwijzend naar de recente veroordeling door het Vlaams Doping Tribunaal van de tennissers Yanina Wickmayer en Xavier Malisse, die beiden een jaar werden geschorst omwille van het driemaal niet respecteren van de registratieplicht van hun 'whereabouts' en/of niet beschikbaar zijn voor een onaangekondigde dopingtest, en verwijzend naar hun verdediging waaruit blijkt dat ze onvoldoende op de hoogte waren van de werking van het systeem en van de eerder vastgestelde inbreuken;

– vraagt de Vlaamse Regering:

1° maatregelen te nemen zodat de elitesporters die hun verblijfsgegevens ('whereabouts') moeten beginnen doorgeven gedurende een inloopperiode van drie maanden intensief begeleid en opgevolgd worden in het gebruik van het ADAMS-systeem;

2° ervoor te zorgen dat informatie over het dopingbeleid, over wijzigingen in de procedure van het registreren van de 'whereabouts' of van dopingtests buiten competitie, of over vaststellingen van inbreuken hierop, onmiddellijk en met behulp van alle hedendaagse communicatiemiddelen aan de elitesporter wordt meegedeeld;

3° de mogelijkheid te voorzien dat ook de sportfederatie automatisch ingelicht wordt over inbreuken op de decreet- en regelgeving inzake doping wanneer de betrokken atleet zich daar vooraf akkoord mee heeft verklaard, zodat de federatie de opvolging en begeleiding van de atleet kan opvoeren.

Peter GYSBRECHTS

Marnic DE MEULEMEESTER

Patricia CEYSENS

Sven GATZ